

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' dondersdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Altoezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
 „ „ „ „ 8 fr. buiten „
 Een blad afzonderlyk 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel. 13 „
 De reklamen 25 „

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheide achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 29 OCTOBER.

Aengnende de lykdiensden die ter gedachtenis van onzen betreunden volksvertegenwoordiger, graef de Borgegrave d'Altena, plaets gehad hebben, te Genoels-Elderen, te Marlinne en te Millen hebben wy de volgende mededeeling ontvangen :

Het verlies van den heer graef Willem-Herman-Josef de Borgegrave d'Altena, burgemeester van Genoels-Elderen en volksvertegenwoordiger van het arrondissement Tongeren, doet zich nog altyd diep en levendig gevoelen vooral in de gemeentens waer deze jonge en talentvolle man van naby gekend was.

De gemeente Genoels-Elderen die het geluk genoot hem als burgemeester te hebben, betreurt den overledenen graef gelyk eene wel opgevoede familie die haren geliefden vader heeft verloren. Gedurende deszelfs ziekte die maer eenige dagen heeft geduurd, hebben de parochianen gebeden, belevaerten en andere goede werken gedaen, om de gezondheid van hunnen weldoener te bekomen. De heer en Meester over leven en dood van ryken en armen had anders over zynen getrouwen dienaar beschikt.

Geheel de parochie heeft zyne begrafenis willen bywoonen en hare verzuchtingen, gebeden en tranen met die der priesters en der hoog edele familie van den overledene willen vereenigen. Nooit heeft men te Genoels-Elderen eenen lykstoet gezien zoo grootsch, zoo deftig en zoo treffend als dien van den graef de Borgegrave.

De prachtige corbillard van Tongeren, met vier schoone paerden bespannen, en gevolgd door eene lange reeks rytuigen trok tusschen een en twee uren onder het geluid der klokken van O. L. V. kerk door Tongeren, om in het familiegraf by de kapel van Bovelingen beaerdigd te worden. In het gevolg bemerkte men den zeer eerwaerden heer Warblings, grootvikaris van Luik, die Mgr. den Bisschop vertegenwoordigde. Te Tongeren, Heers, Marlinne en overal waer deze lykstoet voorbykwam, waren alle herten diep getroffen.

Den 17 oktober, had in de kerk van Marlinne, parochie van Bovelingen, de groote lykdiensden plaets. Geheel de kerk was in eene brandende kapel veranderd. Het groot altaer en de lykbaer waren aendoenlyk om te zien door de treurverziersels, de kaersen en de familiewapenen. Mgr. de bisschop, belet door zyne reis naer Brugge om de bisschoppelyke wyding van Mgr. Faict bytewoonen, had zich laten vertegenwoordigen door Mgr. Neven die den lykdiensden heeft gehouden.

DE HELDIN VAN EENE NACHT.

(Vervolg.)

Een uer later avondmaelde Karel met Patrick, den getrouwen vriend van den overleden koning, in de eerezael van het kasteel, met den eetlust eener maeg van twintig jaren die het vasten pynigen doet.

Wilfrid en de abt stonden regt aen den dorpel der deur en lady Mac-Edwin, ter regter hand van den koning gezeten diende hem, het oog volchtig en de borst van trotschheid opgezwellen.

— Eh wel, Patrick, zegde Karel, na zynen honger verzadigd te hebben, en een grimlach wagende, eenmael nog zyn wy gered!

— Sire, antwoordde Patrick het hoofd schuddende, die vervloekte dragonders zyn op ons hielen sedert acht dagen; gisteren hebben zy onze sporen verloren: heden kunnen zy die wedervinden.

— Op Gods genade! hernam de vorst; maer de zee is daer, voegde hy er by, en indien wy morgen eene schuit op de kust kunnen vinden, en een schip in volle zee kunnen ontdekken...

't Is dan alleen dat wy zullen gered zyn, murmelde Patrick; maer de zee is wel onstuimig om een schip de kust te doen aanzetten.

— Sire, zegde de jonge gravin, wy hebben eene schuit in de golf geankerd.

— En dezen morgen, voegde de abt Peterson daerby, was er een schip onder hollandsche vlag in het ruim.

— Was het stil? vroeg Patrick.

— Ja, milord.

Ah! zegde Karel II, indien ik Frankryk bereiken kan, zal myn broeder Lodewyk XIV geen leger en eene vloot aen den kleinsoon van Hendrik den Groote weigeren; ik

Deze vereenswaardige kerkprelaet had voor index, diaken en subdiaken de zeer EE. III. deken van Tongeren Wareme en Borgloon.

Meer dan veertig priesters uit de provincien van Limburg en Luik, waersvan vele de H. Mis voor den overledenen hadden gelezen, waren er by tegenwoordig. De lykdiensden wierd door de leden der harmonie van St. Truiden gezongen. De offerande by dewelke men eene groote menigte hooggeplaetste personen bemerkte, heeft omtrent een half uer geduurd.

Na den lykdiensden heeft Mgr. De Moreau, kanonik der cathedrale kerk, directeur van het collegie van den H. Paulus te Luik en huizelyke prelaet van zyne Heiligheid Pius IX, eene treffende lykrede gehouden. De godsdienstige redenaar was zeer wel gekozen omdat hy den overledenen op de schoolbanken van het jesuiten-collegie *de la pair* te Namen gekend had. De beschryving van het edelmoedig karakter des overledenen en van zyne liefde voor de lyden, van deszelfs verkleeftheid aen godsdienst en vaderland, heeft het overgroot verlies van den jongsten representant onzer Kamer diep doen gevoelen en velen tot weenenstoe getroffen. Na de lykrede werd de uitvaart met den *Libera* door Mgr. Neven omtrent 12 uren gesloten. Onmogelyk is het ons naer waarheid uit te drukken de diepe beweging welke deze groote kerkplegtyheid in de herten der toehoorders van alle rangen heeft voortgebracht.

Verlede woensdag 26 oktober, wierd in de nieuwe en schoone kerk van Millen by Tongeren een derde lykdiensden voor denzelfen graef als eere-voorzitter van de harmonie gehouden. De gemeente Millen paelt aen die van Genoels-Elderen en wierd dikwyls door den overledene bezocht, deels omdat hy er vele goederen had, deels omdat hy er eenen goeden en getrouwen boezemvriend in Mynheer E. F. had, wien hy met rede al zyn vertrouwen schonk.

Begaefd met eene schoone stem en wel onderwezen in de toonkunst, beloofde de eere president in gezonde dagen, dat hy op den eersten zondag van oktober, die wegens het feest van den H. Roozkrans te Millen op eene plegtige wyze gevierd wordt, de hoogmis zou helpen uitvoeren en de processie van het allerheiligste sacrament met zyn musiek instrument zou vergezellen en juist op dezelfden dag, 2 oktober, omtrent een uer 's middags, stierf hy godvruchtig en voorbeeldig.

Volgens haer nieuw reglement, moet de harmonie van Millen eene heilige Mis voor elk overleden lid doen zingen. Ter onlasting der harmonie, heeft de hoogedele familie de Borgegrave dezen lykdiensden, den 26 oktober, om 10 uren, doen celebreeen. De zeer eerwaerde heer deken van Tou-

zal zyne kroon kunnen heroveren, en, met eenen bevalligen grimlach naer zyne weerdin gerigt voortgaende, ik zal milady over hare edele herbergzaamheid als koning kunnen bedanken.

— Oh! sire, antwoordde zy met blydschap, voor de dochter uwer dienaers, zyn dergelyke woorden een koningryk weerd.

Het gesprek ging voortgezet worden, toen een gerammel van degens en sporen, getrappel van peerden, en dit geschreeuw: « Opent! uit naem van het parlement, » langs buiten als een donderslag weergalmden, de stem van het onweer beheerschende. De deur der zael werd geopend en verschrikte knechten rukten binnen, aankondigende dat een eskadron roode dragonders het kasteel bezette en zich van alle de uitgangen meester maakte.

Eene doodsverw overweldigde de gelaetstrekken van Wilfrid en den abt; een koud zweet parelde op de slapen van 't hoofd der jonge gravin, en de koning Patrick met eenen gelaten grimlach aenschouwende: Wy zyn verloren! zegde hy zachtjes tot hem.

— Ik zal by u sterven, sire! riep Patrick uit, zyn degen trekkende.

— De dogen in de scheede, myn oude vriend, zegde de koning; alle tegenstand is hier onmogelyk; wy zouden milady en al die brave lieden naer de dood zenden; Cromwell zou hun niet vergeven.

— Sire, hernam de dochter der Mac-Edwin's, schoon van krachtadigheid en geestdrift, denkt gy dat ik aen uwe zyde niet sterven kan?

— Wees gedankt, milady, antwoordde koning maer ik weiger.

Er was een oogenblik van wreeden angst op al de gezigten; de oude eiken poort van het adelyk slot weergalmden onder de hellebaerde der republikaensche soldaten, en moest in weinige minuten wyken.

Eensklaps de jonge gravin met de hand haer voorhoofd

goren, omringd van een tiental priesters, heeft dezen dienst gehouden in het byzyn van den heer graef de Borgegrave van Bovelingen, van mevrouw de gravin Beissel de Gymnich zuster van den overledene, van den heer baron Gustaaf de Woelmont, burgemeester van Gors-op-Leeuw, en in de tegenwoordigheid der parochianen van Millen en Genoels-Elderen.

Na de H. Mis welke door de harmonie van Millen, ondersteund door eenige muzikanten van Tongeren, in het musiek werd gezongen en gespeeld, hield de celebrant by de lykbaer over het privaet en openbaer leven van den overledene eene korte aanspraak die vele tranen heeft doen storten. De toelooop der geloovigen was zoo groot, dat de drie schepen van den grootschen tempel gevuld waren.

In een vorig nummer hebben wy reeds gemeld dat de graef de Borgegrave in den ouderdom van 28 jaren was overleden; wy voegen er thaus by dat hy, in minder dan een jaer tyd, was geworden: burgemeester, lid van den provincialen raed van Limburg en representant der 99 gemeentens van het arrondissement Tongeren in de wetgevende kamer.

Gemeente-raed van Tongeren.

Openbare zitting van maendag 31 oktober, om 5 uren 's avonds.

DAGORDE :

- 1° Verslag over den toestand der stad Tongeren.
- 2° Stads-begrooting voor het jaer 1865.
- 3° Reglement over den stads kerkhof.
- 4° Benoeming van eenen wachter op den kerkhof.
- 5° Benoeming van eene hoofd-onderwyser der meisjes school, in vervanging van Mej. Micheels.

Hengsten keuring.

De commissie belast met de keuring der hengsten bestemd tot de dekking, zal zich te Tongeren vergaderen op dingsdag 13 november, om 11 uren 's morgens. De leden der commissie zyn: MM. Breuls, burgemeester van Gellik; Roelants, eigenaar te Hasselt; baron de Heusch de Ridderborn, G. Delvigne eigenaar te Freeren, en Foelen, veerarts te St. Truiden. M. Breuls zal de functie van voorzitter bekleeden en M. Caimo, secretaris van de provinciale commissie van landbouw, die van secretaris.

overloopende, beschouwde den koning en riep uit: « Sire, gy zyt gered! Dat men opene! ging zy voort, en hun vrage wat zy begeeren.»

Daerna liep zy tot eene thetafel, die tegen den muer geplaatst was, zette die uit den weg, deed eene onzienlyke veer springen en een deel muers schielyk neerwaerts komende, ontblootte eene enge cel, geheimen schuilhoek ten tyde van den oorlog der Twee Roosen door de voorouders der jonge gravin, in de dikte van eenen steunmuur, gemaakt.

De koning en Patrick waren opgestaen.
 — Spoedig! zegde zy hun, treedt binnen, Sire; treedt binnen, milord!

Zy trok den koning heen; Patrick volgde hem. Zich alsdan verwyderende, deed zy op nieuw de veer springen... en den muer hefte zich op zonder aen het doordringendste oog de minste spleet ontbloot te laten.

Een zucht van verligting kwam uit de borst van lady Mac-Edwin; daarna de oogen werpende op Wilfrid en den abt Peterson, onbeweeglyk van verwondering in het midden der zael gebleven, want geen van hun kende dezen schuilhoek: « Kom aen, zegde zy, aen tafel!... Wy avondmaelden. » Haer gebaer was gebiedend en kortbondig. Beiden begrepen en bezetten onmiddelyk de plaets door den koning en zynen dienaar verlaten.

Ter zelve stond kondigde men de kolonel Arthur Nikleby aen.

De pen is onvermogend om de verandering af te schetsen, die zich op het gelaet van het jonge meisje veropenbaerde. Onlangs ontsteld en bleek, werd zy bedaerd en grimlachende; zy regtte zich met eene beoorlyke bevalligheid op om den kolonel te ontvangen, dien zy met een oogwenk van onder tot boven bezat als of zy haren tegenstrever meten wilde.

De kolonel was een jongman van ten hoogste twee-entwintig jaren. Vruchteloos zou men op zyn edel en kryghafy gelaet de uitdrukking van zweepery willen lezen